

[Indenrigsministeren.]

naar man indrettede sig saaledes, var der ingen Fare, og saa havde man Garanti af den ene eller den anden Art. Aldrig er det sket, hverken i Tiden før Verdenskrigen under de militære Diskussioner dengang, eller nu. Men vedrørende Anskuelserne om, paa hvilken Maade vort Land betrygges bedst, har der selvfølgelig været Uoverensstemmelse og er det endnu. Men derom drejer dette Lovforslag her sig jo ikke.

Jeg vil gerne takke for de Udtalelser, der er fremsat fra forskellig Side om, at den Betænkning, der her er afgivet, er Udtryk for et nøgternt Syn paa disse Omraader. Det er ogsaa min Anskuelse, og jeg tror, det er overmaade glædeligt, set fra alle Sider, hvis man ikke blot har agitatoriske Formaal at fremme paa dette Omraade. Jeg tror, det er godt, at denne Betænkning er saa nøgtern, og jeg tror, alle Deltagerne i denne Kommissionsbetænkning fortjener Tak, fordi de med deres Arbejde har bidraget til at gøre denne Betænkning saa nøgtern.

Vi kan godt her ganske aabent sige, at det jo ikke kan nægtes, at der fra forskellige Sider paa et vist Tidspunkt har været Bestræbelser fremme, der kunde føre til, at dette Problem om den passive Beskyttelse af den civile Befolkning indgik i en storstilet Agitation. Man var vel ikke saa langt fra det Øjeblik, hvor Slagordet: „hver Mand sin Gasmask“ skulde være almindeligt, og adskillige saa allerede i Aanden København som en By undermineret af Katakomber. Jeg tror, det vilde have været til stor Skade, om de Bestræbelser, der i den Henseende udfoldedes fra ganske enkelte Sider, var kommet til at bære Frugt. Over for alt dette er denne Betænkning kommet med sin nøgterne Skildring, ikke Undervurdering af Farer, men heller ikke en Henpegen paa Forhold og Fremgangsmaader, som kan saa Panik i Befolkningen under den ene eller den anden Omstændighed, men netop en nøgtern Betænkning. Deri har vi alle været interesseret.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som fremsatte en Bemærkning om Kommissionens Formand, at efter mit Kendskab til Kommissionens Formand er det mig ikke muligt at tænke mig, at det skulde have været ham en personlig Overvindelse at

være nøgtern. Saa længe jeg har kendt Kommissionens Formand, har det netop været en Egenskab hos ham. Jeg er i øvrigt ganske enig med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i, at denne Betænkning fører til Overvejelser, bortset fra det foreliggende Lovforslag, med Hensyn til de Problemer, det ærede Medlem nævnte: de militære Etablissemeters Beliggenhed, Byplanlovgivningen, den spredte Bebyggelse og alt, hvad der knytter sig hertil.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg sige, at jeg opfatter Bestemmelserne om de private Foreninger, som der her skal samarbejdes med, saaledes, at Indenrigsministeriet selvfølgelig ikke kan paabyde de paagældende Foreninger Opgaver eller Fremgangsmaader, som lægger Beslag paa større økonomiske Midler, end de raader over.

Til det ærede Medlem Hr. Holsteins Tale skal jeg kun sige dette, at det forekommer mig, at de Kræfter, der i Øjeblikket er i Bevægelse i Verden omkring os, og jeg kunde i og for sig tilføje, ogsaa de Skildringer og Oplysninger, der findes i den foreliggende Betænkning, er af en saadan Karakter, at alle, der vil noget godt paa dette Omraade, skulde afstaa fra netop i dette Øjeblik at rejse disse Spørgsmaal efter den gammeldags militaristiske Linie. Jeg tror ikke, man tjener nogen Interesse dermed i Øjeblikket.

Sneum: Det forekommer mig, at største Delen af Debatten har hvilet paa et Grundlag, som ligger uden for dette Lovforslag, og jeg skal ikke bidrage til at fortsætte Forhandlingerne paa dette Grundlag. Jeg ønsker blot at slaa fast, at der af dette Lovforslag ikke kan drages militærpolitisk Konsekvenser. Hvis man gør det, tager man fejl. Jeg vil ikke gaa ind i en militærpolitisk Debat, som ikke hører hjemme under dette Lovforslag, der i sig selv er fuldt ud neutralt. Med dette Forslag tenderes der ikke i nogen bestemt Retning i militærpolitisk Henseende. Jeg ønsker at slaa dette stærkt fast for at undgaa enhver Misforstaaelse, og efter hvad der er fremkommet fra anden Side i Dag, er det vist nødvendigt, at jeg siger det ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Holstein, min gamle Modkandidat fra Aarhus, havde jo